

HOUTHEM OP ZIJN SMALST

Jos Bielders

Wie de weg van Houthem naar Geulhem wel eens rijdt ontmoet tijdens die rit allerlei obstakels die, zo lijkt het tenminste, de gang naar deze plek aan de Geul ernstig lijken te ontmoedigen. Alsof je naar een verboden gebied gaat, de "groene zone" van Houthem. Geulhem, vroeger horend bij de gemeente Berg en Terblijt, is toch altijd iets geweest wat gevoelsmatig bij ons dorp hoorde.

Niet voor niets klinkt af en toe nog het fraaie lied: "*Geul ,Geul ,wie sjoan bis tich, es ich dich zeen dan vruij ich mich, dat ich hie bin gebôre*" in sommige Houthemse huiskamers.

Geul en hem, dat is net als Hout en hem, het hoort bij elkaar.

In de tijd van het opkomend na-oorlogs toerisme, trok de "Fangfaar", met daarachter een verzameling uitgelaten vakantiegangers, Geulhem binnen. Bij hotel "Vue des Montagnes" doken ze de grotten in om tenslotte, na veel "gesjrael" in deze onderaardse krochten, op het pleintje voor de Geulhemmermolen (ook Houthem's), vrolijk blazend de toeristen aan te zetten tot het dansen van de "cramignon". Dat was niet alleen voor de toeristen een feestje, maar ook voor de meedeinende Houthemse jeugd die de "Hollenders" leerden hoe je een onvervalste "cramignon" de baas moest worden.

En nu dit! Obstakels op de route waar het enige obstakel ooit was de Duitse schutter die, vanachter het Gerlachuskapelletje op de driesprong fanatiek met zijn mitrailleur schietend, probeerde de Yankees tegen te houden toen die ons dorp vanuit Geulhem kwamen teruggeven. Hij hield lang stand, deze eenzame Duitse soldaat, maar hij moest uiteindelijk toch, buigend voor de overmacht van de andere partij, zijn handeltje inpakken en weggeven.

Mij lijkt dat symbolisch te worden voor de actie van een aantal Houthemmers die zich inspinnen om deze Geulroute weer te herstellen zodat de gastvrije Geulhemmers ons weer frank en vrij kunnen ontvangen. Want, in het verre Valkenburgse gemeentehuis kunnen overijverige ambtenaren nog zoveel vanachter hun grijze bureau's bedenken, de Geul is echt niet alleen van hun en wij zullen haar terugveroveren. Niet met geweld, zoals de Amerikanen destijds, maar met de overredingskracht en vasthoudenheid die Houthemmenaren eigen is. Die bök zullen ons leren kennen!

